

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010515
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7622010515.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2022, v trestnej veci obžalovaného H. V. pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.10.2022 sp.zn. 1T/77/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. V..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. V. uznaný vinným zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 7. marca 2022 v čase okolo 13:50 hod. v obci Nálepko, okres Gelnica, na ul. Hlavnej oproti rodinnému domu č. 94/528 na spevnenej ploche mimo vozovky, po zdvihnutí zo zeme tam ležiaceho R. U. tohto fyzicky napadol, čím došlo k vzájomnej potýčke, následne zhodil poškodeného na zem a najmenej štyrikrát mu skočil oboma nohami na hlavu a najmenej trikrát ho kopol do oblasti hlavy, čím mu spôsobil zranenia - tržno-pomliaždenú ranu na hlave, v ľavej temennej oblasti, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, v ľavej spánkovo-temennej oblasti vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, v spánkovo-temennej oblasti vpravo s krvnou podliatinou, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, v pravej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou a s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, zlomeninu jarmovo-čelustného komplexu vpravo a spodiny očnice vpravo s jeho vpáčením do čelustnej dutiny, ložiskové pomliaždenie mozgu s ložiskami krvácania v ľavej čelovej oblasti s opuchom mozgu, nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanu vpravo v čelovo-spánkovej oblasti, paratentoriálne obojstranne a v oblasti faix cerebri vľavo, krvácanie do mozgu v oblasti corpus callosum s hlbokým bezvedomím (kóma) a s ochrnutím všetkých končatín, krvácanie do postranných komôr mozgu obojstranne, nakrvácanie pod pavúčnicu mozgu v čelovej oblasti obojstranne a v temennej oblasti obojstranne, ktoré zranenia dňa 26. apríla 2002 o 4:30 hod. viedli k zlyhaniu životných funkcií a následne k smrti poškodeného R. U..

Bol mu za to uložený podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), písm. l), písm. n) Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenej H. V., nar. X.X.XXXX v Spišskej Novej Vsi, bytom Nálepko, R. XXX/XX náhradu škody vo výške 509,- € titulom úhrady pohrebných nákladov u poškodeného neb. R. U..

Podľa § 287 ods.1 Tr por. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenej Union zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičová 10, Bratislava, IČO: 36284831 náhradu škody vo výške 14.797,15 € titulom liečebných nákladov u poškodeného neb. R. U..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný H. V., ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prvou námietkou je tá skutočnosť, že súd nevyužil možnosť postupu naznačeného v stanovisku Najvyššieho súdu SR v zierke stanovisk č. 5/2017, a teda, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analógiám a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Z napadnutého rozsudku sa nemožno priamo dozvedieť, prečo sa súd rozhodol nepostupovať v zmysle vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR. Tento postup nie je síce obligatórny, ale nevyužitie tohto postupu by malo byť odôvodnené. V rámci odôvodnenia je možné nepriamo vyčítať, že súd bol toho názoru, že iná výmera trestu neprichádzala do úvahy vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok. Je teda otázne či súd uvažoval i nad ukladaním trestu pod dolnú hranicu. Tu je nutné uviesť, že samotný následok je pojmovým znakom trestného činu zabitia, a tak nemožno na to prihliadať ako na okolnosť, pre ktorú nie je možné uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu. To by de facto znamenalo, že pri trestných činoch, ktorých následkom je smrť nie je možné vykonávať dohody o vine a treste, čo nie je správnym názorom. Záverom sa namieta tá skutočnosť, že súd nevykonal navrhovaný dôkaz, a to zabezpečením aktuálnej správy z výkonu väzby, ÚVTOS Košice, pričom oboznamovaná správa bola výrazne neaktuálna. Tento dôkaz sa priamo týkal ukladania trestu a jeho výmery. Rozhodnutie o treste bolo teda i v tomto smere unáhlené. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok v časti uloženého trestu zrušiť a uložiť trest odňatia slobodu pod jeho dolnú hranicu v zmysle vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Obžalovaný H. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2022 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7 , ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku s tým, že dokazovanie bude vykonané len vo vzťahu k výroku o treste.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o zámere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania , ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a naplnil tak skutkovú podstatu zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom výšky uloženého trestu krajský súd uvádza nasledovné

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bral zreteľ na spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Správne preto dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie je potrebné uložiť obžalovanému H. V. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom, bude u neho splnený takým druhom a výmerom trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa. Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Na základe uvedeného preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.